[315] انبياء ودر ركعت دوم سوره حشر را قرائت نما، آنگاه قنوت گرفته وبگو: معبود حقی جز خداوند بردبارو بزرگوار وجود ندارد، معبود حقی جز خداوند برتر وبالاتر نيست، معبود حقی جز پروردگار آسمانهای هفتگانه وزمينهای هفتگانه وآنچه در آنها ودر ميان آنهاست، نمی باشد، در حاليكه با دشمنان أو مخالف واز منحرفين أو بيزار بوده، وبه ربوبيت أو اقرار، ودر برابر عزت أو خضوع می كنم، أو اول وابتدائی است كه آغازی ندارد، پايانی است كه انتهاء ندارد، بر هر چيز با قدرتش غالب، وبادانش از درون هر چيز آگاه است. عقلها را به كنه عظمتش راهی نيست، وگمانها ووهمها حقيقت هستی اش را نمی يابند، وجانها در درك كيفيت أو عاجزند، بر درونها آگاه و بر پنهانی ها آشناست، خيانت چشمها وآنچه سينه ها پنهان داشته اند را می داند. پروردگارا ! تو را بر تصديق پيامبرت وايمان به أو وآگاهيم نسبت به مقام ومنزلتش گواه می گيرم، وشهادت می دهم كه أو همان پيامبری است كه حكمت به فضلش بسخن در آمده، وپيامبران به أو بشارت داده، وبه اقرار بدآنچه آورده فرا خوانده، وبه تصديق نمودن ايشان تشويق نموده اند، همانگونه كه اين آيه حاكی از آن است: " كسی كه نام أو كه در تورات وانجيل نوشته شده است را می يابند،
